

Nr 167.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt konservatorn C. W. Jaensson; given Stockholms slott den 5 mars 1920.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen medgiva,

att konservatorn vid nationalmuseet Carl Wilhelm Jaensson må från och med månaden näst efter den, då han entledigas från konservatorsbefattningen, under sin återstående livstid åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,000 kronor för år räknat.

De till ärendet hörande handlingarna skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Olof Olsson.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
 Statsråden: PETERSSON,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERN,
 UNDÉN,
 THORSSON.
 HOLMQUIST,
 OLSSON.

Pension för
 konservatorn
 C. W. Jaens-
 son.

Föredragande departementschefen, statsrådet Olsson anförde följande:
 I staten för nationalmuseet finnes upptagen en konservator avlönad med ett arvode av 1,500 kronor. Befattningens innehavare tillsättes av Kungl. Maj:t, som även meddelar avsked. Den nuvarande konservatorn, Carl Wilhelm Jaensson, har nu i en av överintendenten vid nationalmuseet med utlåtande den 23 januari 1920 till Kungl. Maj:t överlämnad ansökning anhållit om avsked samt hemställt om beredande av pension till belopp, motsvarande den i stat upptagna avlöningen.

I ansökningen har Jaensson, som enligt företett prästbetyg är född den 18 mars 1853 och således i år uppnår 67 års ålder, anført, att han på grund av hastig nedläggning av synförmågan icke längre kunde tillfredsställande sköta sin befattning och

sannolikt snart bleve urståndsatt att arbeta. Jaensson åberopade vidare, att han använt en lång arbetsdag i statens tjänst och att de besparingar han kunnat samla under nuvarande förhållanden vore otillräckliga.

I avseende å Jaenssons utbildning samt anställning i statstjänst utöver befattning vid nationalmuseet utvisa ansökningen bifogade handlingar:

att han, efter att med lovord hava genomgått akademiens för de fria konsterna f. d. elementarteckningsskola, den 26 mars 1877 antagits till elev vid akademiens läroverk, där han till år 1881 med framgång idkat studier, vitsordade med stipendier och synnerligen höga betyg samt genom tilldelande av den kungl. medaljen för prisämnet i landskapsmålning;

att han under åren 1881—1882, 1885—1886 samt 1888—1898 tjänstgjort såsom underlärare i figur- eller landskapsteckning vid tekniska skolan i Stockholm;

att han från och med höstterminen 1896 till och med vårterminen 1901 varit förordnad såsom assistent i frihandsteckning vid tekniska högskolan;

att han från och med höstterminen 1884 till och med vårterminen 1910 tjänstgjort såsom teckningslärare vid högre lärarinneseminariet i Stockholm; samt

att han från och med höstterminen 1891 till och med vårterminen 1896 vid högre realläroverket i Stockholm tjänstgjort såsom biträdaude teckningslärare.

Vidare framgår av de bifogade handlingarna, att Jaensson under åtskilliga år varit anställd såsom ritlärare vid Stockholms folkskolor samt såsom teckningslärare vid f. d. Beskowska skolan i Stockholm.

För alla dessa anställningar har Jaensson erhållit de amplaste vitsord.

Beträffande Jaenssons arbetstid vid nationalmuseet meddelas i överintendentens ovannämnda utlåtande, att Jaensson, efter att under åtskilliga år hava biträtt restauratorn vid nationalmuseet A. Malmberg vid restaurering av målningar i statens samlingar och under hans ledning inhämtat restaureringskonstens grunder, den 1 februari 1901 efterträtt Malmberg såsom restaurator vid museet samt år 1903 förordnats till konservator därstädes.

Under sin restauratorstid hade Jaensson, enligt vad överintendenten vidare meddelat, med hjälp av ett honom av Kungl. Maj:t tilldelat resestipendium under tre månader studerat restaureringsteknik hos professorn Alois Heuser i München, samtidens mest ansedde fackman på området.

Vidkommande Jaenssons arbete såsom konservator yttrar överintendenten:

Såsom konservator har Jaensson sedan sitt antagande verkat, med exemplarisk samvetsgrannhet uppfyllande de olika åligganden, som tillhöra befattningen. Framför allt har han på det mest berömvärda sätt handhaft den tekniska värden och konserveringen av målningssamlingen. Hans restaureringsarbeten ha utmärkt sig för den största pietet liksom för en högt uppdriven skicklighet. Först på den allra sista tiden har en tyvärr allt mer tilltagande ögonsjukdom varit honom till hinder vid mera fordrande konserveringsarbetens utförande.

Rörande Jaenssons såväl i ansökningen som i överintendentens utlåtande omförmälda ögonåkomma är vid ansökningen fogat ett läkarintyg av följande innehåll:

Konservator C. W. Jaensson lider av senil näthinneatrofi i båda ögonen med som följd därav starkt nedsatt synskärpa. Utan glas är synskärpan å vänstra ögat 0,2 och å högra ögat knappt 0,2 av det normala. Efter korrektion med glas är synskärpan å vänster öga 0,3 och å höger öga nära 0,4 av det normala. Förbättring av synskärpan kan ej väntas, tvärtom är försämring sannolik. På grund härav är konservator C. W. Jaensson såväl för närvarande som för framtiden oförmögen till arbete.

Intygar på heder och samvete. Stockholm den 17 januari 1920.

Fredrik Lönborg.

leg. läkare.

Jaenssons ansökan om avsked med pension har av överintendenten i hans utlåtande på det varmaste tillstyrkts.

Efter erhållen remiss har statskontoret den 30 januari 1920 på följande sätt utlåtits sig i ämnet:

Då sökanden under lång tid med goda vitsord tjänstgjort dels vid nationalmuseet och dels såsom teckningslärare vid statsläroverk, anser statskontoret goda skäl föreligga att bereda honom pension av statsmedel, då han nu på grund av framskriden ålder och nedsatt synförmåga icke längre kan kvarstå vid sin konservatorsbefattning. Med denna befattning är förenat ett arvode av 1,500 kronor för år. På grund härav och då i liknande fall pensionsbeloppet plägar bestämmas till högst $\frac{2}{3}$ av årsarvodet, vill det synas statskontoret, som om högre pension än 1,000 kronor icke kan i detta fall ifrågakomma. Med erinran att till denna pension skulle med tillämpning av de under år 1919 gällande grunder för dyrtidstillägg åt pensionärer komma dyrtidstillägg å 960 kronor, så att sammanlagda pensionsförmånen kan väntas komma att under dyrtiden vida överstiga vad sökanden begärt, får statskontoret hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att sökanden må från och med månaden näst efter den, då han entledigas från konservatorsbefattningen, under sin återstående livstid åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,000 kronor årligen.

Departement-
schefen.

Den tid Jaensson tillbragt i statens tjänst utgör mer än 36 år, och då han inom kort uppnår 67 år, uppfyller han såväl i fråga om levnads- som tjänstålder villkoren för erhållande av pension enligt de för civila befattningshavare i statens tjänst i allmänhet gällande bestämmelserna. Han är likväl, såsom icke åtnjutande lön å stat, ej berättigad till pension enligt dessa bestämmelser.

Hans långa, synnerligen vackert vitsordade arbetstid i statens tjänst, enkannerligen i den anställning han nu skall lämna, gör honom emellertid väl förtjänt av att vid sin avgång erhålla en pension, beräknad på sätt statskontoret angivit, så mycket mer som han på grund av den sjukdom, vilken drabbat honom, är urståndsatt att genom enskild verksamhet inom sitt arbetsområde förvärva bidrag till sitt uppehälle.

Jag hemställer, att Eders Kungl. Maj:t behagade föreslå riksdagen medgiva,

att konservatorn vid nationalmuseet Carl Wilhelm Jaensson må från och med månaden näst efter den, då han entledigas från konservatorsbefattningen, under sin återstående livstid åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,000 kronor för år räknat.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gösta Neuendorff.
